

ஸ்:

लोकयते अनेन इति लोकः, शास्त्रम् ॥

லோக்யதே அநேந இதி லோகः, சாஸ்த்ரம்.

[Dr. K. S. Krishnan, F. R. S. New Delhi.]

வியை மார்கழி அம்ருதலஹரியில் வெளி வந்த பகவத்கீதை யறுபத்திரண்டில் நம் ஸ்வாமி அண்ணா பூர்வாசார்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகளில் லோகசப்தப்ரயோகங்களைப் பற்றி ஓர் அரிய வ்யாஸம் உபகரித்துள்ளார்கள். லோகயதே அசு இதி லோகः என்கிற வ்யுத்தத்தியை அடியாகக் கொண்ட அர்த்தங்களே சாதாரணமாக உபயோகத்திலுள்ளன. லோகஸ்து சுவன் ஜநே என்பதே இப்பதத்தைப் பற்றிய அமரகோசமும்.

“எல்லீரும் வீடுபெற்றால் உலகில்லை யென்றே” என்கிற ஸூப்ரஸித்தமான திருவாய் மொழிப் பாசுரத்திலும் (4-10-6) உலகு என்கிற பதத்துக்கு இப்படி வ்யுத்தத்தி கொண்டு “லீலா விபூதியிலந்தர் பூதமான லோகங்கள்” என்று சிலர் பொருள் கொள்வாரானாலும் இப்பொருள் ஆழ்வாருடைய பாசுரங்களில் ஓடுகிற ரஸத்தோடு சிறிதும் சேராது.

ஊழி யூழி தொறும்

எதிர் குழல் புக்கு எனக்கே யருள்கள் செய்ய விதி குழந்தநா லெனக்கேலம்மான் திருவிக்கிர [மனையே.

என்று உழுவதோர்படையும் ஒற்றைக் குழையும் நாஞ்சிலும் கொண்டு, பக்தியை விளைக்கைக்கு க்ருஷி பண்ணிவரும் பத்தியுழவனுடைய ஸ்வரூபத்துக்குச் சிறிதும் சேராது. உலகில்லை யென்றே பாட்டிலேயே பின்வரும் ஆற்றவல்லவன் மாயங்கண்டிர் என்று கொண்டாடப்படுகிற எம்பெருமானுடைய அதிசயித ஸக்திக்கும் சேராது. மேலும் வெறியே யருள் செய்வர்

செய்வார்கட்குக்ந்து என்றும், வாவாருள் நிலையால் வாழ்வினிதால் என்றும், விதி வாய்க்கின்று காப்பாரர் என்றும் பத்தியுழவனுடைய க்ருஷி பலத்தைப் பல விடங்களிலும் கொண்டாடும் ஆழ்வாருடைய ப்ரக்ருதிக்கும் சேராது.

ஆகவே இவ்விடத்தில் லோக சப்தத்துக்கு ஸாஸ்த்ரம் என்று பொருள் கொண்டு எல்லா வ்யாக்யானங்களும் ஒரு மிடறாக,

“[எல்லீரும் வீடு பெற்றால் உலகில்லை யென்றே] எல்லாரும் இருந்ததே குடியாக மோகத்ததைப் பெற்றால், அதாவது விமுகராய்த் திரிவாரும் வீடு பெற்றால் லீலைக்கு அடியான ஸாஸ்த்ரம் நிரர்த்தகமாய் விடும். பாபம் பண்ணினவர்கள் அதின் பலத்தை அநுபவிக்கவும் புண்ணியம் பண்ணினார் அதின்பலத்தை அநுபவிக்கவுமாகிற ஸாஸ்த்ர மர்யாதை குழையும். இப்படிக்குலையாதபடியாக”

என்று நிர்வஹிக்கின்றன. இவ்விடத்து ஸ்வாமி தேசிகனுடைய த்ரவிடோப ஸீஷத்தாத்பர்ய ரத்னாவளியும் இப்பொருளையே உபபாசிக்கிறது.

“இது கொண்டு ஸூக்தா வாக்யங்களை ஒருங்கிடுவர்” என்பதற்கிறப்ப ஸ்ரீ பாஷ்ய காரரும் அதோசிம லோகே வேதே ச ப்ரயித: பூருவோதம: என்ற கீதா ஸ்லோகத்துக்கு (15, 18) பாஷ்யமருளிச் செய்ய மிடத்தில், ஆழ்வாருடைய இந்த லோக சப்தப்ரயோகத்தைத் திருவுள்ளத்தில் கொண்டு வேதார்த்த-வலோகநாலோக இதி ஸ்மிதிரிஹோசயதே। ஸ்ருதௌ ஸ்ருதௌ

चेत्यर्थः என்று வெகு ரஸமாக நிர்வஹித் தருளினார். இவ்விடத்து தாத்பர்யசந்த்ரி கையில் लोक्यतेऽनेन इति व्युत्पत्त्या वृत्तिरित्यभि- प्रायेणाह— என்று ஸ்வாமி தேசிகனுடைய ஸ்ரீ ஸுலக்திகள்.

இப்படி கரணே வ்யுத்தபத்தி பண்ணி ஸாஸ்த்ரம், ப்ரமாணம், தர்மம், தர்மாதி காரி என்று பொருள்கள் கொண்டு நம் முதலிகள் பலவிடங்களிலும் லோக சப் தத்தைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ ஸஹஸ்ர நாம பாஷ்யத்தில் கிமெக் தேவத் லோகே என்ற ப்ரஸ்நத்துக்கு வ்யாக்யான மருளிச் செய்யும் போது लोक्यते अनेनेति लोकः, श्रुति- मृत्यादिशरीरं शरत्तं என்றும், लोकाध्यक्षः सुरा- स्यक्षः धर्माध्यक्षः என்ற திருநாமங்களுக்கு வ்யாக்யான மருளிச் செய்யும் போது लोकाः- धर्माधिकारिणः, सुराः- तदाराध्या देवताः, धर्मः- तत्साधनं वैधम् । तेषामध्यक्षः என்றும் பட்டருடைய ஸ்ரீ ஸுலக்திகள்.

लोक्यते अनेन इति लोकः என்ற கரணே வ்யுத்தபத்தியைக் கொண்டே ஸ்தோத்ர ரத்ந வ்யாக்யானத்தில் “ [सहस्रशो यन्न मया व्यधायि, निन्दितं कर्म लोके नास्ति] ஆயிரம் மடங்கு என்னால் பண்ணப்படாதது யாதொரு நிந்தித கர்மம் உண்டு, அதி பாதக மஹா பாதகாதிகள் அது ஸாஸ்த் ரத்தில் இல்லை. அனுஷ்டாதாக்கள் பக்கல் இல்லாத நிஷித்தங்களும் ஸாஸ்த்ரத்திலே காணலாபிறே” என்று பெரியவாச் சான் பிள் னைஹியின் ஸ்ரீ ஸுலக்தியும், लोक्यते अनेनेति लोकः- प्रमाणम् ; तस्मिन्नास्ति ; अप्रामाणिकमित्यर्थः । अत्र शास्त्ररूप- प्रमाण विशेषविवक्षा । என்று ஸ்வாமி தேசிக னுடைய ஸ்ரீ ஸுலக்தியும் அமைந்திருக் கின்றன.

கீழ் எடுத்த திருவாய்மொழியின் இரு பத்தினுலாயிரப்படியிலும், ஈட்டிலும், லோகே வேதே ச என்றவிடத்து ஸ்ரீ பாஷ்யகார ருடைய வ்யாக்யான பங்க்திகள் மேற் கோளாகக் காட்டப்படுகின்றன.

இங்கு எழக்கூடிய முக்கிய கேள்வி ஒன்றுண்டு. அதாவது லோக சப்தத் துக்கு திருவாய் மொழிப் பாசுரத்தில் காணப்படும் ஸாஸ்த்ரம் என்று பொருள் கொண்ட ப்ரயோகம் பெரிய முதலியார் காலத்துக்கு முன்பு கையாளப் பட்டு வந்ததா என்று. இம்மாதிரியான ப்ர யோகம் முன்புமுண்டு என்று காட்டுவதே இச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கு.

ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாள் अतोस्मि लोके वेदे च என்றமீதா ஸ்லோக வ்யாக்யானத் தில் லோக பதத்துக்கு ப்ரகரணத்துக்கு மிகப் பொருந்துமான இவ்வர்த்தம் எழு தப்படா விட்டாலும், ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தில் சில விடங்களில் லோக சப் தத்துக்குத் தெளிவாக இப்பொருள் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிமெக் தேவத் லோகே என்ற ஸ்லோக வ்யாக்யானத்தில் लोके- लोकनहेतुभूते समस्तविद्यास्थाने என்றும், तस्य लोकप्रधानस्य என்ற ஸ்லோகவ்யாக்யானத் தில் लोकप्रधानस्य विद्यास्थानैः प्रतिपाद्यमानस्य என்றும், लोकसारङ्गः என்ற திருநாமத்தின் வ்யாக்யானத்தில் लोकसारः प्रणवः तेन प्रति- पत्तव्य इति என்றும் எழுதுகிறார்.

ஆகவே எல்லீரும் வீடுபெற்றால் உலகில்லை யென்றே என்ற ஆழ்வார் பாசுரத்தில் காணப்படும் சாஸ்த்ரம் என்று பொருள் கொண்ட லோக சப்த ப்ரயோகம் அமர கோசத்திலில்லாவிட்டாலும் பண்டை நாளாகவே கையாளப்பட்டு வந்த ப்ர யோகம் என்று தேறி நிற்கிறது.